

DIECEZJALNE DZIĘKCZYNIENIE ZA BEATYFIKACJĘ JANA PAWŁA II

Błogosławiony Jan Paweł II wielkim darem dla współczesnego Kościoła

Nabożni uczestnicy dzisiejszej Eucharystii!

Przybyliśmy do naszego kościoła katedralnego – matki kościołów naszej diecezji, by uczestniczyć w Wielkiej i Najpiękniejszej Modlitwie Dziękczynienia zanoszonej do Ojca Niebieskiego, w Ofierze Jezusa Chrystusa w asystencji Ducha Świętego za dar beatyfikacji Jana Pawła II i za cały Jego pontyfikat. Czynimy to w dniu dwunastej rocznicy Jego pielgrzymki do naszej diecezji. Jest bowiem rzeczą godną i sprawiedliwą dziękować Bogu za bł. Jana Pawła II, bo stał się wielkim darem dla współczesnego Kościoła.

1. Słowo pouczenia Bożego chce nam ukazać pewne akcenty życia błogosławionego Jana Pawła II. Jakże wymowne są słowa proroka Izajasza, które możemy odnieść do powołanego i wybranego na następcę św. Piotra Jana Pawła II: „Duch Pana spoczął na Nim, Pan Go

namaścił i posłał, by głosił dobrą nowinę”. Psalm responsoryjny po pierwszym czytaniu daje nam jakże wymowne słowa, które odnieść możemy do bł. Jana Pawła II. Pan stał się Jego dziedzictwem i przeznaczeniem. Zawsze Pana stawiał sobie przed oczy. Zaś za słowami drugiego czytania z listu św. Pawła Jan Paweł II zdawał sobie sprawę: „Świadom jestem ciężącego na mnie obowiązku. Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii. Stałem się wszystkim dla wszystkich”. Wsłuchując się w słowa dzisiejszej Ewangelii możemy powiedzieć: obchodził miasta, wioski i różne kraje kuli ziemskiej, by głosić Ewangelię królestwa Bożego. A czynił to z wielkiej miłości do Boga i człowieka. Jeszcze za Jego ziemskiego życia, niemal już bliskości odchodzenia do Ojca, padła jakby definicja Jana Pawła II: „Jesteś ikoną w dzisiejszym świecie promieniowania miłości Boga Ojca”.

2. Postawa Jana Ewangelisty – apostoła miłości Chrystusa złączona była z Janem Pawłem. Jak Jan Ewangelista, tak Jan Paweł II był zakochany w Bogu. Był myślicielem i mistykiem w jednej osobie. Rozwinął Janową wizję Boga, że Bóg jest miłością, miłosierdziem. Rozwinął

na sposób św. Jana prawdę o godności człowieka. Z przekonaniem i odwagą głosił, że życie osobiste, społeczne, rodzinne a także kultura, etyka, religia, to wszystko powinno się opierać na właściwym wizerunku człowieka. Na wzór Apostoła Jana był blisko Maryi: Totus tuus; wziął jak Jan Matkę Jezusa Maryję do siebie. Naukę o Matce Bożej Jan Paweł II prezentował nie tylko w dokumentach, ale także w czasie podróży apostolskich, podczas pielgrzymek do sanktuariów maryjnych, jak również podczas niedzielnych rozważań przed modlitwą „Anioł Pański”.

3. Jan Paweł II złączył w sobie postawę Apostoła Pawła. Jak niegdyś Paweł z Tarsu poniósł chrześcijaństwo w rejon morza śródziemnego, odbywając liczne podróże, tak jak Jan Paweł II zaniósł chrześcijaństwo na wszystkie kontynenty świata i stawał z Ewangelią przed ludźmi zwyczajnymi, ale i ludźmi nauki, kultury i polityki. Jan Paweł II – misjonarz świata. Do ulubionych gremiów, z którymi zawsze planował spotkania, należeli chorzy. A już osobliwym klimatem cieszyły się spotkania z młodzieżą i to na różnych kontynentach ziemi.

4. W działalności apostolskiej Jana Pawła II widać także usposobienie Apostoła Piotra. Jan Paweł za Piotrem całym życiem świadczył: „Panie, Ty wiesz, że Cię Kocham” (J 21, 16), a całą działalnością apostolską za Piotrem okazywał: „Panie, do kogóż pójdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego” (J 6, 68). Dlatego wołał do ludzi: „Nie lękajcie się. Otwórzcie drzwi Chrystusowi”. W słowach tych wzywał nas do uwalniania się od wszelkich lęków. Niejednokrotnie przypominał nam, że nieobecność Boga

w naszym życiu osobistym czy narodu prowadzi do pustki a niejednokrotnie do rozpaczki przykrywanej hałaśliwą zabawą. Dawał sam przykład owej odwagi i zawierzenia Chrystusowi. Nie pokonała go nawet kula zamachowców. Z taką odwagą pochylał się nad człowiekiem, nad jego godnością w jego fazie początkowej i końcowej. Przesiąknięty Ewangelią, miłością do Boga i człowieka odszedł do Domu Ojca żegnany przez świat przekonany, że odszedł Święty Pasterz.

5. Za ten dar Świętego Pasterza – Jana Pawła II

zobowiązani jesteśmy Bogu dziękować. Przed dwunastu laty w swoim orędziu skierowanym do nas prosił, ale i dziś prosi: „Pozostańcie wierni doświadczeniu pokoleń, które żyły na tej ziemi z Bogiem w sercu i z modlitwą na ustach. Niech zawsze na Śląsku zwycięża wiara i zdrowa moralność, prawdziwy duch chrześcijański i poszanowanie Bożych przykazań. Zachowujcie jak skarb największy to, co było źródłem duchowej siły waszych ojców. Oni umieli włączyć Boga w swoje życie i w Nim zwyciężać wszelkie przejawy zła, czego wymownym symbolem jest owo górnicze: «Szczęść Boże!» Umieście zachować serce zawsze otwarte na wartości głoszone przez Ewangelię, strzeżcie tych wartości, które stanowią o waszej tożsamości”.

Dziś tu wszyscy zgromadzeni prosimy Boga, za wstawiennictwem błogosławionego Jana Pawła II byśmy pozostali wierni temu życzeniu, które do nas skierował.

Gliwice, 17.06.2011 r.